

In het Museum of Pop Culture van architect Frank Gehry in Seattle huist een permanente tentoonstelling over Jimi Hendrix

American Songbook

Voodoo Child – Jimi Hendrix

In *American Songbook* nemen we evergreens, muzikale iconen en songs, die een tijdgeest belichamen onder de loep. “*Excuse me while I kiss the sky*”, zingt hij, terwijl zijn roem als Icarus richting de zon vliegt. Hoger en hoger stijgt de ster van Jimi Hendrix, tot hij op 18 september 1970 valt. Net als Joplin, Morrison en Cobain is hij pas 27 jaar oud.

TEKST → ROBERT DE KONING (JOURNEYLISM.NL)
 FOTOGRAFIE → ELLEN LINNENKAMP (JOURNEYLISM.NL)
 & WIKIMEDIA COMMONS

Playing in Seattle

Johnny Allen *Jimi* Hendrix wordt op 27 november 1942 geboren in Seattle. De kleine Hendrix heeft geen makkelijke jeugd. Pa zit in het leger en ziet zijn zoon pas voor het eerst als deze al kan lopen. Wanneer hij negen is, gaan zijn ouders uit elkaar. Jimi blijft bij zijn vader wonen, zijn moeder ‘trekt in bij de fles’. Op Jimi’s veertiende overlijdt ze aan de drank. Muziek biedt troost en zijn eerste gitaar leidt hem uit het doolhof van verdriet. Luisterend naar platen en de radio leert de tiener zichzelf spelen. Muzikant wil hij worden, maar voordat het zover is, ruilt hij zijn instrument in voor een geweer.

Private Hendrix

In de documentaire *Jimi Hendrix: Voodoo Child* wordt de keuze soldaat te worden toegeschreven aan de vooruitziende blik dat het in Vietnam uit de hand zou lopen. Beter vrijwillig in vredes-, dan dienstplichtig in oorlogstijd

The Jimi Hendrix Experience

Optreden in Helsinki in 1967

was zijn gedachte. In werkelijkheid werd de negentienjarige nozem twee keer zonder rijbewijs achter het stuur vandaan gehaald en voor de keuze gesteld: de bak of het leger in. Binnen een paar weken hing Hendrix aan een parachute van de 101st Airborne Division in Kentucky. Zijn gitaar bleef achter in Seattle. “*P.s. please send my guitar as soon as you can. I really need it now*”, schreef hij in een van zijn eerste brieven aan zijn vader. De gitaar kwam en Jimi ging. Na ruim een jaar gedruild te zijn, was de ster in wording voldoende uitgehard om niet meer in de mal van het leger te passen. Soldaat Hendrix ruilde geweer in voor zijn Supro Ozark 1560S en zwaaide af.

Flowerchild

In de jaren die volgden speelde Hendrix van Oost- tot West-Amerika. Ike en Tina Turner, Sam Cooke, de Isley Brothers en Little

Richard namen hem mee op hun tournees als achtergrondgitarist. De plek in de schaduw frustreerde en vervelde hem. Maar uit verveling groeien de mooiste bloemen. Het zou niet lang meer duren voordat dit bloemenkind “*Move over rover and let Jimi take over*” de ether in zou slingeren.

Dylan

In 1965 was het zover. Hendrix stapte uit de schaduw in de spotlight. In New York ontmoet hij Bob Dylan en raakt geïnspireerd door de teksten en manier van zingen van de *Voice of a Generation*. Een paar jaar na hun eerste ontmoeting zet Hendrix het Dylan-nummer *All along the Watchtower* zo briljant op plaat, dat Dylan tot op de dag van vandaag de cover van zijn eigen lied speelt. In New York speelt Hendrix in het clubcircuit in Greenwich Village. Zijn spel maakt zo’n indruk op de toevallig aanwezige bassist van de band The Animals, Chas Chandler, dat deze hem voorstelt naar het mekka van de muziek te komen: Londen.

Stilte

In de herfst van 1966 zet Hendrix voet op Britse bodem. Het is een kleine stap voor hem, maar een grote voor de mensheid. Samen met drummer Mitch Mitchell en bassist Noel Redding vormt hij The Jimi Hendrix Experience. Binnen no-time snerpt hun geluid door de Londense muzikscene. Wie de Experience heeft ervaren kan alleen nog over Jimi Hendrix praten. *Hey Joe*, *Purple Haze*, *The Wind Cries Mary*, *Foxy Lady*, *Fire*. Hit na hit levert het trio af. Engeland wordt veroverd, maar in het vaderland blijft het nog stil.

Wild Thing

Het blijkt radiostilte voor de storm te zijn. Op voorspraak van Paul McCartney maakt Jimi Hendrix in 1967 op het Monterey International Pop Festival zijn rentree in Amerika. Het optreden van de Experience slaat in als een bom. Hendrix tovert met geluid. Zijn psychedelische rock is iets wat Amerikanen nog nooit hebben gehoord. Zijn look is bij de eerste oogopslag al iconisch en wordt op ieders netvlies gebrand wanneer hij aan het eind van *Wild Thing* zijn gitaar met aanstekervloeistof in lichterlaaie zet. “*I have only one burning desire. Let me stand next to your fire.*”

Blues

De beelden van Hendrix’ Monterey-optreden vormen in documentaires vaak een symfonie met zijn revolutionaire uitvoering van *The Star Spangled Banner* op Woodstock. Het festival bood de gitarist, zanger en songwriter een podium om honderdduizenden jongeren mee te nemen op de nieuwe weg die hij was ingeslagen. Hendrix was liever muzikant dan wereldster en zocht een nieuw geluid in de klankkast van de blues. Natuurlijk was niet iedereen hiervan gecharmeerd, maar “*The more money you make, the more blues you can sing*”, zei Hendrix. *Farewell* was het laatste nummer dat hij 18 augustus 1969 op Woodstock speelde. Een jaar later was hij dood.

Jimi Hendrix ligt begraven op Greenwood Memorial Park in Renton, een half uur rijden van Seattle. In zijn geboortestad is behalve een beeld(je), met dank aan mede-oprichter van Microsoft en überfan Paul Allen, een permanente ‘Jimi’ tentoonstelling in het Museum of Pop Culture (MoPOP) ingericht.

Jimi Hendrix in gesprek met fans voorafgaande aan zijn concert in Helsinki